

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžk/37/2018
Identifikačné číslo spisu: 1016200734
Dátum vydania rozhodnutia: 25.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1016200734.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Z. T. D., nar.: XX.XX.XXXX, bytom Y. XX, U., zast.: JUDr. Beatrica Babačová, advokátka so sídlom Hlavná 43, Šamorín, proti žalovanému: Úrad na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky, Hraničná 12, Bratislava, za účasti: Mestská organizácia Slovenského poľovníckeho zväzu Bratislava, Heyrovského 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 00018/2016-Op-4 zo dňa 17. februára 2016, o kasačnej sťažnosti proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/92/2016-47 zo dňa 24. mája 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Rozhodnutím č. 00018/2016-Op-4 zo dňa 17.02.2016 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) predsedníčka Úradu na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky zamietla rozklad žalobcu a potvrdila rozhodnutie Úradu na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky č. 01572/2015-Os-24 zo dňa 30.10.2015 (ďalej len „prvostupňové správne rozhodnutie“), ktorým bolo podľa § 65 ods. 1 zákona č. 122/2013 Z.z. o ochrane osobných údajov (ďalej len „zákon č. 122/2013 Z.z.“) v nadväznosti na § 30 ods. 1 písm. j/ zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“) zastavené konanie o ochrane osobných údajov začaté na základe návrhu žalobcu vo veci podozrenia, že prevádzkovateľ informačného systému osobných údajov- ďalší účastník- dňa 24.11.2014 neoprávnene poskytol Poľovníckemu združeniu Čelár Hostie osobné údaje žalobcu spracúvané na účel jeho členstva v Slovenskom poľovníckom zväze (ďalej len „SPZ“).

2. Z odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia vyplýva, že konanie o ochrane osobných údajov žalobcu

bolo zastavené z dôvodu, že ďalší účastník a Poľovnícke združenie Čelár Hostie sú organizačnými jednotkami organizácie SPZ. Osobné údaje žalobcu boli evidované podľa § 6 ods. 2 Stanov SPZ ďalším účastníkom, a to na účel členstva žalobcu v SPZ. Preto neboli ďalším účastníkom poskytnuté tretej strane, ale šlo o spracovateľskú operáciu vykonanú v rámci organizačnej štruktúry SPZ jeho príslušnými organizačnými jednotkami na účel odvodený od členstva žalobcu v SPZ, ktorým bolo posúdenie splnenia podmienky členstva v Poľovníckom združení Čelár Hostie podľa § 29 ods. 1 Stanov SPZ.

II.

Konanie na krajskom súde

3. Žalobca podal proti preskúmanému rozhodnutiu správnu žalobu. Krajský súd v Bratislave po preskúmaní veci dospel k záveru, že žalobu je potrebné podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zamietnuť z nasledujúcich dôvodov:

- s poukazom na § 6 ods. 2 stanov SPZ, uviedol, že ďalší účastník je regionálnou organizačnou zložkou SPZ a vzťah medzi nimi sa považuje za vzťah podriadenosti a nadriadenosti. Svedčí o tom nielen samotná členská prihláška, ktorú predložil aj sám žalobca v priebehu správneho konania a v ktorej žiadateľ o členstvo prehlasuje, že pozná stanovky SPZ, obzvlášť povinnosti člena SPZ, ale aj samotná definícia príbratého účastníka na jeho webovom sídle, podľa ktorej „Mestská organizácia je najväčšou regionálnou organizačnou jednotkou SPZ...“.

- žalobca v priebehu správneho konania rozporoval organizačné prepojenie SPZ, jej podriadenej organizačnej zložky (ďalší účastník) a Slovenskej poľovníckej komory, resp. Obvodnej poľovníckej komory Zlaté Moravce ako jej organizačnej jednotky. Jeho argumentácia sa zmenila v žalobných dôvodoch, v rámci ktorých považoval ďalšieho účastníka ako samostatnú poľovnícku organizáciu, ktorá nie je organizačnou zložkou SPZ (viď bod 4 tohto rozsudku). Vzhľadom na vyššie uvedené však súd nepovažuje názor žalobcu v tomto smere za správny a jeho argumentáciu považuje za účelovú.

- vzhľadom na povinné združovanie poľovníckych organizácií v Slovenskej poľovníckej komore prostredníctvom jej obvodných poľovníckych komôr, nie je v prípade žalobcu pri spracúvaní jeho osobných údajov na karte člena SPZ možné hovoriť o porušení zákona č. 122/2013 Z.z., ak sa tieto údaje dostanú do dispozície podriadenej organizačnej zložky poľovníckej organizácie (SPZ - Okresná organizácia SPZ Zlaté Moravce - Poľovnícke združenie Čelár Hostie) prostredníctvom obvodnej poľovníckej komory (v tomto prípade Obvodnej poľovníckej komory Zlaté Moravce).

- v prípade žalobcu sú prevádzkovateľom v zmysle zákona č. 122/2013 Z.z. všetky dotknuté poľovnícke organizácie, a to vo vzťahu k zákonu o poľovníctve a vo vzťahu k stanovám týchto organizácií.

- to, že poľovnícke organizácie a ich organizačné zložky združené v Slovenskej poľovníckej komore majú vlastnú právnu subjektivitu, automaticky neznamená, že sú samostatnými subjektmi vykonávajúcimi práva vyplývajúce zo zákona o poľovníctve vo vzťahu k zákonu č. 122/2013 Z.z.

- nepovažuje za dôvodné ani námietky žalobcu procesného charakteru. Prípadná nečinnosť správneho orgánu vo vzťahu k nedodržaniu poriadkovej lehoty na rozhodnutie podľa § 64 ods. 1 zákona č. 122/2013 Z.z., ktorá bola samotným správnym orgánom na základe sťažnosti žalobcu konštatovaná, nemôže mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, keďže žalobca ani prípadnou nečinnosťou správneho orgánu nemohol byť ukrátený na svojich právach.

- žalovaný v danom prípade postupoval v súlade s citovanou právnou úpravou, vo veci si zadovážil dostatok skutkových podkladov relevantných pre vydanie rozhodnutia, v odôvodnení rozhodnutia uviedol dôvody, na základe ktorých v danej veci rozhodol a námietkami žalobcu sa náležite zaoberal.

III.

Obsah kasačnej sťažnosti/stanoviská

A)

4. Proti rozsudku krajského soudu stěžovatel v zákoně lhote podal kasačnou stížnost z důvodů uvedených v

- § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p., t. j. krajský soud nesprávným procesním postupem znemožnil účastníkovi konání, aby uskotočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., t. j. krajský soud rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,

- § 440 ods. 1 písm. h) S.s.p., t. j. krajský soud sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu.

5. Stěžovatel v nasledujúcich stížnostných bodoch v súlade s § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. najmä uviedol, že:

- s poukazom na § 18 ods. 1 a ods. 2 Stanov SPZ uviedol, že ďalší účastník nie je organizačnou zložkou SPZ. V danom prípade ide o samostatný právny subjekt registrovaný príslušným Okresným úradom, odborom pozemkovým a lesným v Bratislave ako samostatná poľovnícka organizácia, s vlastnými stanovami, štruktúrou a samostatným prideleným identifikačným číslom organizácie.

- súd nesprávne, účelovo a bez preverenia skutočných faktov a skutočností posúdil uvedené nakladanie s osobnými údajmi tak, že dané subjekty sú si navzájom organizačnými jednotkami, že majú plné oprávnenie nakladať s uvedenými osobnými údajmi stážovateľa a že tieto získali a využívali plne legálne v súlade so svojimi internými predpismi a so všeobecne záväznými právnymi predpismi platnými v Slovenskej republike pri nakladaní s osobnými údajmi občanov.

- v správnom konaní vznikli neodôvodnené prietahy v konaní zapríčinené nečinnosťou prvostupňového správneho orgánu, ako aj tým, že v konaní nebol prizvaný ako účastník konania ďalší účastník a vôbec mu neboli doručované predmetné rozhodnutia.

- dotknuté správne orgány majú zákonnú povinnosť voči účastníkom správneho konania uvedenú v ustanovení § 33 ods. 2 Správneho poriadku, ktorá v tomto prípade voči stážovateľovi vôbec nebola dodržaná.

- krajský súd sa nevysporiadal so žalobnými námietkami vo svojom odôvodnení rozsudku.

- žiadal, aby kasačný súd ustálil rozhodovacia prax v uvedenej oblasti pri sústredovaní a nakladaní s osobnými údajmi členov SPZ a členov Slovenskej poľovníckej komory a ich organizačnými jednotkami, čo narúša princíp právnej istoty.

6. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, eventuálne, aby zrušil obe správne rozhodnutia a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

B)

7. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej stížnosti najmä uviedol, že:

- argumentácia stážovateľa uvedená v stížnosti má vo veľkej miere opakujúcu sa povahu vo vzťahu k jeho rozkladu a k žalobe zo dňa 27. apríla 2016, žalovaný je toho názoru, že závery vyjadrené v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia ako aj v odôvodnení napadnutého rozsudku sú správne.

- námietky vo vzťahu k porušeniu postupu v zmysle § 3 ods. 2 a § 33 ods. 2 Správneho poriadku sú neopodstatnené, nakoľko účastníkom konania o ochrane osobných údajov boli tak stážovateľ ako aj ďalší účastník, pričom im boli doručované všetky vyjadrenia a úrad oboch účastníkov konania

upovedomil o ich práve v zmysle § 33 ods. 2 Správneho poriadku.

- vo vzťahu k námietke týkajúcej sa vzniku neodôvodnených prietáhov v konaní o ochrane osobných údajov zapríčinených nedodržaním lehoty na rozhodnutie vo veci sa žalovaný pridržiava skutočnosťami uvedených už v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia. Uvedené možno podporiť aj rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 SŽ 153/99.

- vo vzťahu k námietke týkajúcej sa odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu sa žalovaný nemôže relevantne vyjadriť, nakoľko sťažovateľ neuviedol, v čom má odklon od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu spočívať.

- jednotlivé body sťažnosti žalobcu sú zmätočné, neopodstatnené a vychádzajú z nesprávneho právneho výkladu ustanovení zákona č. 122/2013 Z. z.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu

8. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2 S.s.p.), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25. septembra 2019 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

Podľa § 10 ods. 2 zákona č. 122/2013 Z.z., prevádzkovateľ ďalej spracúva osobné údaje bez súhlasu dotknutej osoby, ak účel spracúvania osobných údajov, okruh dotknutých osôb a zoznam osobných údajov ustanovuje osobitný zákon. Prevádzkovateľ spracúva osobné údaje len v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanovuje osobitný zákon. Spracúvané osobné údaje možno z informačného systému poskytnúť, sprístupniť alebo zverejniť len vtedy, ak osobitný zákon ustanovuje účel poskytovania, sprístupňovania alebo zverejňovania, zoznam osobných údajov, ktoré možno poskytnúť, sprístupniť alebo zverejniť, ako aj tretie strany, ktorým sa osobné údaje poskytujú, prípadne okruh príjemcov, ktorým sa osobné údaje sprístupňujú, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 122/2013 Z.z., ak sa na spracúvanie osobných údajov neuplatňuje § 10, prevádzkovateľ je oprávnený spracúvať osobné údaje len so súhlasom dotknutej osoby.

Podľa § 64 ods. 1 zákona č. 122/2013 Z.z., úrad rozhodne o návrhu navrhovateľa v lehote do 60 dní odo dňa začatia konania. V odôvodnených prípadoch úrad túto lehotu primerane predĺži, najviac však o šesť mesiacov. O predĺžení lehoty úrad písomne informuje účastníkov konania.

Podľa § 65 ods. 1 zákona č. 122/2013 Z.z., ak úrad zistí porušenie práv navrhovateľa, fyzickej osoby v konaní bez návrhu alebo nesplnenie povinností pri spracúvaní osobných údajov ustanovených zákonom, uloží rozhodnutím prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi, aby v určenej lehote vykonal opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov a príčin ich vzniku; inak konanie o ochrane osobných údajov zastaví.

Podľa § 32 ods. 1 zákona o poľovníctve, na účely tohto zákona sa poľovníckou organizáciou rozumie právnická osoba zriadená podľa tohto zákona, ktorá

a) je organizáciou, ktorá nie je založená na účel dosiahnutia zisku, ktorá združuje občanov Slovenskej republiky, ktorí sú držiteľmi poľovných lístkov, a iné fyzické osoby na účel ochrany a presadzovania

oprávnených záujmov svojich členov na úseku poľovníctva,
b) má sídlo na území Slovenskej republiky,
c) je zapísaná v centrálnom registri, ktorý vedie ministerstvo,
d) riadi svoju činnosť stanovami, ktoré musia byť v súlade s týmto zákonom a ostatnými, všeobecne záväznými právnymi predpismi.

Podľa § 32 ods. 2 zákona o poľovníctve, poľovnícka organizácia môže mať svoje organizačné zložky, ktoré majú právnu subjektivitu v rozsahu určenom v stanovách poľovníckej organizácie.

Podľa § 33 ods. 1 zákona o poľovníctve, poľovnícka organizácia vzniká registráciou dňom, ku ktorému je zapísaná do centrálného registra poľovníckych organizácií, ak v tomto zákone nie je ustanovené inak.

Podľa § 41 ods. 1 a 2 zákona o poľovníctve, zriaďuje sa Slovenská poľovnícka komora. Komora je právnická osoba.

Podľa § 41 ods. 4 zákona o poľovníctve, komora sa člení na obvodné komory, ktoré pôsobia spravidla v územnom obvode okresného úradu a ktoré združujú poľovnícke organizácie, základné organizačné jednotky komory a držiteľov platných poľovníčích lístkov s miestom trvalého bydliska v tomto územnom obvode, ktorí nie sú členmi základných organizačných jednotiek. Základnou organizačnou jednotkou komory sú právnické osoby a fyzické osoby, ktoré v súlade s týmto zákonom vykonávajú právo poľovníctva v poľovníčích revíroch, ako aj právnické osoby, ktoré majú v predmete činnosti výkon práva poľovníctva, chovu zveri, starostlivosti o zver a jej životné prostredie.

Podľa § 41 ods. 5 zákona o poľovníctve, postavenie a úlohy obvodnej komory upravujú stanovy komory.

Podľa § 1 ods. 1 a 2 stanov Slovenskej poľovníckej komory, Slovenská poľovnícka komora je jednotná stavovská profesná samosprávna organizácia zriadená na základe § 41 zákona o poľovníctve. Slovenská poľovnícka komora je právnickou osobou, ktorá sa člení na obvodné poľovnícke komory, ktoré majú právnu subjektivitu v rozsahu ustanovenom zákonom, stanovami a vnútornými predpismi Slovenskej poľovníckej komory.

Podľa § 1 ods. 4 stanov Slovenskej poľovníckej komory, svoju činnosť Slovenská poľovnícka komora uskutočňuje prostredníctvom svojich orgánov, organizačných jednotiek - obvodných poľovníckych komôr a členov. Slovenská poľovnícka komora, jej organizačné jednotky a členovia pôsobia na zachovanie, zveľaďovanie, ochranu a optimálne využívanie genofondu zveri a ostatnej fauny ako prírodného bohatstva Slovenskej republiky. Dbá o zachovávanie tradícií a kultúrnych hodnôt poľovníctva ako súčasť kultúrneho dedičstva našich predkov a o zachovávanie poľovníckej etiky podľa etického kódexu, ktorý je v prílohe č. 1 a poľovníckeho poriadku, ktorý je v prílohe č. 2.

Podľa § 5 ods. 1 stanov Slovenskej poľovníckej komory, členom Slovenskej poľovníckej komory sú fyzické a právnické osoby ktoré sa podieľajú na chove zveri, starostlivosti o zver a jej životné prostredie vrátane jej lovu. Členom Slovenskej poľovníckej komory môžu byť i iné fyzické a právnické osoby, ktoré prejavujú záujem o činnosť v Slovenskej poľovníckej komore v súlade s jej úlohami a cieľmi.

Podľa § 5 ods. 3 písm. a/ stanov Slovenskej poľovníckej komory, právnickou osobou podľa odseku 1 sa rozumie poľovnícka organizácia registrovaná podľa § 34 zákona o poľovníctve.

Podľa § 17 ods. 1 stanov Slovenskej poľovníckej komory, obvodná poľovnícka komora pôsobí spravidla v územnom obvode okresného úradu a združuje základné organizačné jednotky Slovenskej poľovníckej komory, ktorými sú užívatelia poľovníčích revírov v obvode jej pôsobnosti a základné organizačné jednotky, ktoré nie sú užívatelmi revíru, ale v obvode jej pôsobnosti majú sídlo, ako aj fyzické osoby - členov Slovenskej poľovníckej komory s trvalým pobytom v obvode jej pôsobnosti, ktoré nie sú členmi žiadnej organizačnej jednotky Slovenskej poľovníckej komory. Návrh na vznik obvodnej poľovníckej komory predkladá prezídiu Slovenskej poľovníckej komory prípravný výbor, ktorý preukáže aké územie

a akú členskú základňu zastupuje notárskou zápisnicou zo zhromaždenia fyzických osôb a právnických osôb, ktoré tvoria novú obvodnú poľovnícku komoru. Prezídium Slovenskej poľovníckej komory o návrhu rozhodne na najbližšom zasadnutí.

Podľa § 1 ods. 1 stanov SPZ, Slovenský poľovnícky zväz je podľa § 32 zákona o poľovníctve poľovníckou organizáciou a ako člen Slovenskej poľovníckej komory sa podľa § 43 ods. 1 zákona o poľovníctve podieľa na chove zveri, starostlivosti o zver a jej životné prostredie vrátane jej lovu.

Podľa § 1 ods. 4 stanov SPZ, Slovenský poľovnícky zväz uskutočňuje svoju činnosť prostredníctvom organizačných zložiek (organizačných jednotiek), ich orgánov a jednotlivých členov.

Podľa § 6 ods. 1 písm. a/ stanov SPZ, členom Slovenského poľovníckeho zväzu môže byť občan Slovenskej republiky alebo fyzická osoba s trvalým alebo dlhodobým pobytom na území Slovenskej republiky.

Podľa § 6 ods. 2 stanov SPZ, osobu podľa odseku 1 písm. a) prijíma na základe písomnej žiadosti predstavenstvo okresnej organizácie/regionálnej organizácie Slovenského poľovníckeho zväzu, v obvode ktorej má žiadateľ trvalý alebo dlhodobý pobyt. Člena Slovenského poľovníckeho zväzu eviduje okresná organizácia/regionálna organizácia Slovenského poľovníckeho zväzu v mieste trvalého alebo dlhodobého pobytu.

Podľa § 6 ods. 5 stanov SPZ, členstvo nadobúda platnosť dňom prijatia a účinnosť po zaplatení členského príspevku. Členský príspevok treba zaplatiť vopred. Pri zániku členstva nevzniká nárok na vrátenie členského príspevku zaplateného za bežný rok.

Podľa § 8 písm. d/ stanov SPZ, člen Slovenského poľovníckeho zväzu je povinný platiť včas členské príspevky okresnej organizácii/regionálnej organizácii Slovenského poľovníckeho zväzu, v ktorej je evidovaný.

Podľa § 18 ods. 1 stanov SPZ, organizačné zložky majú vlastnú právnu subjektivitu a konajú vo svojom mene v rozsahu určenom týmito stanovami.

Podľa § 18 ods. 2 stanov SPZ, organizačnými zložkami sú

- a) ústredie SPZ,
- b) okresná organizácia/regionálna organizácia Slovenského poľovníckeho zväzu
- c) poľovnícke združenie,
- d) klub.

Podľa § 20 ods. 1 stanov SPZ, okresná organizácia/regionálna organizácia Slovenského poľovníckeho zväzu je organizačnou zložkou s právnou subjektivitou, ktorá vykonáva činnosť na území regiónu a tvoria ju všetky poľovnícke združenia, ktorých poľovný revír sa nachádza v príslušnom regióne, iné poľovnícke združenia alebo kluby, ktoré majú sídlo v regióne pôsobnosti okresnej organizácie/regionálnej organizácie Slovenského poľovníckeho zväzu a nezaradení členovia Slovenského poľovníckeho zväzu, ktorí nevyužili svoje právo na združenie sa v poľovníckom združení alebo klube. Okresná organizácia/regionálna organizácia Slovenského poľovníckeho zväzu plní na úseku poľovníctva úlohy, ktorými ju poverí obvodná poľovnícka komora. Nezaradeným členom Slovenského poľovníckeho zväzu je člen Slovenského poľovníckeho zväzu, ktorý nie je členom žiadneho poľovníckeho združenia na území SR.

Podľa § 26 ods. 1 stanov SPZ, poľovnícke združenie je základnou organizačnou zložkou s právnou subjektivitou spravidla pôsobiaca na území poľovného revíru, ktorý má v užívaní alebo na území jedného alebo viacerých okresných organizácií/regionálnych organizácií Slovenského poľovníckeho zväzu.

Podľa § 29 ods. 1 stanov SPZ, členom poľovníckeho združenia môže byť len člen Slovenského poľovníckeho zväzu.

Podľa § 3 ods. 2 Správneho poriadku, správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

Podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku, správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

Podľa § 461 S.s.p., kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

9. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti je napadnutý rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým žalovaný zamietol rozklad a potvrdil prvostupňové rozhodnutie o zastavení konania o ochrane osobných údajov. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave potom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ust. § 461 S.s.p. dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem, obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa kasačný súd stotožnil v celom rozsahu.

10. Z administratívneho spisu má kasačný súd za preukázané, že Poľovnícke združenie Čelár Hostie preverovalo splnenie povinnosti sťažovateľa uhradiť členský príspevok a za týmto účelom prostredníctvom Obvodnej poľovníckej komory Zlaté Moravce požiadalo o túto informáciu ďalšieho účastníka, ktorý údaje o členstve sťažovateľa v SPZ evidoval na karte člena SPZ podľa § 6 ods. 2 stanov SPZ. Ďalší účastník poskytol žiadaný údaj dňa 24.11.2014 Obvodnej poľovníckej komore Zlaté Moravce, ktoré sa prostredníctvom nej dostali do dispozície Poľovníckeho združenia Čelár Hostie. To na základe údajov získaných z uvedenej karty sťažovateľovi oznámilo ukončenie jeho členstva v tomto poľovníckom združení, a to pre nezaplatenie členského príspevku stanoveného radou SPZ v určenej lehote.

11. Prioritne musí kasačný súd vyjadriť súhlas s názorom krajského súdu, že je nepochybné, že sťažovateľ bol na základe prihlášky podanej prostredníctvom ďalšieho účastníka členom SPZ. Ďalší účastník je v zmysle § 6 ods. 2 Stanov SPZ regionálnou organizačnou zložkou SPZ a vzťah medzi nimi sa považuje za vzťah podriadenosti a nadriadenosti. SPZ je zároveň podľa § 1 ods. 1 stanov SPZ členom Slovenskej poľovníckej komory, ktorá sa člení na obvodné komory a regionálne komory, združujúce poľovnícke organizácie zriadené podľa § 32 ods. 1 zákona o poľovníctve vrátane SPZ. Zároveň, Slovenská poľovnícka komora prostredníctvom Obvodnej poľovníckej komory Zlaté Moravce združuje ďalšie poľovnícke organizácie a združenia, medzi ktoré patrí aj Poľovnícke združenie Čelár Hostie, ktoré je ako organizačná zložka (§ 26 ods. 1 stanov SPZ) začlenená v SPZ prostredníctvom jeho ďalšej organizačnej zložky, a to Okresnej organizácie SPZ Zlaté Moravce (§ 20 ods. 1 stanov SPZ).

12. Vo svetle uvedeného nebolo možné postupovať inak ako súhlasiť so záverom prijatý krajským súdom, že v prípade sťažovateľa pri spracúvaní jeho osobných údajov na účely členstva v poľovníckej organizácii, nie je možné hovoriť o porušení zákona č. 122/2013 Z.z., ak sa tieto údaje dostanú do dispozície podriadenej organizačnej zložky poľovníckej organizácie prostredníctvom obvodnej poľovníckej komory. Prevádzkovateľom sú v zmysle § 10 ods. 2 zákona č. 122/2013 Z.z. všetky dotknuté poľovnícke organizácie, a to vo vzťahu k zákonu o poľovníctve ako aj vo vzťahu k stanovám týchto organizácií. Argumentácia sťažovateľa v správnom konaní sa výrazne líšila od argumentácie v

žalobných bodoch, v rámci ktorých považoval ďalšieho účastníka za samostatnú poľovnícku organizáciu, ktorá nie je organizačnou zložkou SPZ, čo namietal opätovne aj v kasačnej sťažnosti. Vzhľadom na vyššie uvedené však rovnako kasačný súd nepovažuje názor sťažovateľa v tomto smere za správny a jeho argumentáciu možno považovať za účelovú.

13. Kasačný súd dospel zhodne ako krajský súd k záveru, že orgány verejnej správy oboch inšancií postupovali v danej veci v intenciách citovaných právnych noriem, pre svoje rozhodnutie si zadovážili dostatok skutkových podkladov, na základe ktorých náležitým spôsobom zistili skutkový stav a aplikáciou relevantných zákonných ustanovení zo skutkových okolností vyvodili správny právny záver, a preto krajský súd nepochybil, keď žalobu sťažovateľa zamietol.

14. Sťažovateľ ďalej namietal neodôvodnené prietahy v konaní zapríčinené nečinnosťou prvostupňového správneho orgánu, ako aj tým, že v konaní nebol prizvaný ako účastník konania ďalší účastník a vôbec mu neboli doručované predmetné rozhodnutia. Mal za to, že povinnosť voči sťažovateľovi uvedená v ustanovení § 33 ods. 2 Správneho poriadku nebola dodržaná.

15. Vo vzťahu k namietanej nečinnosti správneho orgánu sa kasačný súd stotožňuje s názorom krajského súdu, že prípadná nečinnosť správneho orgánu vo vzťahu k nedodržaniu poriadkovej lehoty na rozhodnutie podľa § 64 ods. 1 zákona č. 122/2013 Z.z., ktorá bola samotným správnym orgánom na základe sťažnosti žalobcu konštatovaná, nemôže mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, keďže sťažovateľ ani prípadnou nečinnosťou správneho orgánu nemohol byť ukrátený na svojich právach. Kasačný súd dáva do pozornosti, že v právnej teórii i právnej praxi rozlišujeme lehoty poriadkové, ktoré majú za cieľ usmerniť konanie príslušných orgánov v rámci určitých lehôt tak, aby nedochádzalo k zbytočným prietahom a omeškaniu, bez toho, aby nedodržanie týchto lehôt malo vplyv na ďalší priebeh a výsledok konania a lehoty prepadné, prekluzívne, ktorých nedodržanie má za následok, stratu, zánik, prepad určitých práv a povinností. Na rozdiel od prvej skupiny, pri ktorej zákonodarcu neuvádza následok za nedodržanie lehoty, pretože ide o lehotu poriadkovú, pri druhej skupine zreteľne určuje, že uplynutím takejto lehoty dochádza k zániku určitých práv a povinností (m. m. rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 10Sžd/14/2014 z 24.09.2014). Možno konštatovať, že v predmetnej veci nejde o dôvod, ktorý by mal vplyv na platnosť a zákonnosť preskúmaného rozhodnutia, lehota na vydanie rozhodnutia má len poriadkový charakter a jej nedodržanie nemá vplyv na právnu pozíciu účastníkov konania.

16. Čo sa týka namietaného účastníctva ďalšieho účastníka v správnom konaní, z administratívneho spisu je zjavné, že ako so sťažovateľom, tak aj s ďalším účastníkom správne orgány konali, obaja boli účastníkmi konania o ochrane osobných údajov, boli im doručované jednotlivé podania ako aj správne rozhodnutia, čo vyplýva aj z doručeníek tvoriacich súčasť spisu. Čo sa týka povinnosti zakotvenej v § 33 ods. 2 Správneho poriadku, kasačný súd konštatuje, že správny orgán je povinný poskytnúť k nahliadnutiu všetky podklady, ak to pripúšťa ich povaha, pričom je žiaduce, aby tak robil priebežne, najneskôr však v čase, keď je správny orgán presvedčený, že má dostatok dôkazov pre objektívne rozhodnutie vo veci samej. Z podaní zasielaných obom účastníkom správneho konania je zjavné, že správny orgán postupoval v súlade so zákonom a o práve v zmysle § 33 ods. 2 boli ako sťažovateľ, tak aj ďalší účastník riadne poučení („Upovedomenie účastníka konania pred vydaním rozhodnutia“ zo dňa 30.09.2015).

17. Sťažovateľ taktiež namietal, že napadnutý rozsudok je nedostatočne odôvodnený, nakoľko sa súd nevysporiadal so žalobnými námietkami. Kasačný súd poznamenáva, že to, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho konania, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu síce nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Ústavný súd už

vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03). Ústavný súd vo svojej judikatúre tiež zdôraznil, že súd by mal vo svojej argumentácii, obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia, dbať aj na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, ku ktorým na základe týchto premís došiel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS 114/08).

18. Vzhľadom na uvedenú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva kasačný súd poznamenáva, že napadnutý rozsudok obsahuje dostatočne argumentačne zrozumiteľný výklad právneho posúdenia skutkového stavu podľa príslušných zákonných ustanovení, pričom argumenty súdu sú jasné, zrozumiteľné a dostatočne konkrétne. Nemožno nič vyčítať krajskému súdu, ktorý sa podrobne zaoberal všetkými žalobnými námietkami a došiel k správne názoru, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného nedošlo k porušeniu zákona, pričom svoj právny záver, s ktorým sa kasačný súd stotožnil, aj náležitým spôsobom odôvodnil. Námietka sťažovateľa je preto nedôvodná, kasačný súd konštatuje, že sťažovateľovi bolo v súdnom konaní umožnené realizovať procesné práva účastníka konania priznané mu zákonom, krajský súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne právne závery a jeho postupom nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

19. Námietku sťažovateľa týkajúcu sa odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu vyhodnotil kasačný súd taktiež ako nedôvodnú. V tejto súvislosti sťažovateľ žiadal, aby súd ustálil rozhodovaciu prax v uvedenej oblasti pri sústreďovaní a nakladaní s osobnými údajmi členov SPZ a členov Slovenskej poľovníckej komory a ich organizačnými jednotkami bez poukazu na konkrétne rozhodnutia kasačného súdu týkajúcej sa uvedenej problematiky. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na to, že sťažovateľ musí v kasačnej sťažnosti presne uviesť, ktorý konkrétny judikát (rozhodnutie uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky) nerešpektoval krajský súd vo svojom rozhodnutí. Pokiaľ sťažovateľ nevymedzí právnu otázku a neoznačí ustálenú súdnu prax kasačného súdu, od ktorej sa podľa jeho názoru krajský súd odklonil, kasačný súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na domnienkach (predpokladoch) o tom, ktorú otázku a ktorý judikát, stanovisko alebo rozhodnutie mal dovolať na mysl. Samotné polemizovanie sťažovateľa s právnymi názormi krajského súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako krajský súd pristupoval k riešeniu určitej právnej otázky významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 440 ods. 1 písm. h/ S.s.p. Sťažovateľ poukázal iba na rozhodnutie sp. zn. 4Cdo/171/2005, v ktorom súd riešil porušenie práva na spravodlivé súdne konanie v prípade nedostatočného odôvodnenia súdneho rozhodnutia, čo vzhľadom na body 18-19 napadnutý rozsudok nenapĺňa, ako aj na judikatúru vo vzťahu k princípu právnej istoty, pričom porušenie tohto princípu nemožno posudzovať bez poukazu na konkrétnu rozdielnu rozhodovaciu činnosť súdu, čo v kasačnej sťažnosti absentuje.

20. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že s právnymi námietkami sťažovateľa sa krajský súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 S. s. p. ako nedôvodnú zamietol.

21. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.). Žalovanému ich nepriznal, nakoľko nezistil existenciu zákonného dôvodu na ich priznanie (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 168 S. s. p.)

22. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyselne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.